

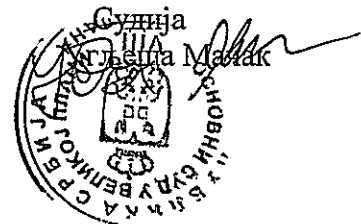

Република Србија
ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ
К.69/20
27.04.2026. године
ВЕЛИКА ПЛАНА

ИНФОРМАТИЧАРУ

Налаже Вам се да ТЕРЗИЋ БРАНИСЛАВУ из Београда улица Илије Ђуричића број 11/5 и ЦОЛИЋ АНЂЕЛКУ из Београда улица Браће Јерковића број 74 истакнете пресуду Основног суда у Великој Плани К.69/20 од 31.03.2026. а ТЕРЗИЋ БРАНИСЛАВУ и жалбу ОЈТ Велика Плана од 08.04.2026. преко интернет странице суда.

Прилог две пресуде
1 жалба ОЈТ

Република Србија
ОСНОВНО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО
У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ
КТ бр. 647/18
КТО бр. 60/20
Дана 08.04.2026. године
ССВ/БТ

ОСНОВНОМ СУДУ У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ
– ЗА ВИШИ СУД У СМЕДЕРЕВУ –

1134

ОСНОВНО СУДУ У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ

СВ-04-2026

08-04-2026

Предатацки лист од дана 20 год

Писмено обрачунао 75 динара, недостај такође
Писмено обрачунао такође
Примљене вредности (новац и сл.)

Чланак 441. став 1. ЗК
К. бр. 69/2020
од 30.04.26.

На основу чл. 43. ст. 2. тач. 7, чл. 442. Законика о кривичном поступку против пресуде Основног суда у Великој Плани К бр. 69/20 од 31.03.2026. године благовремено изјављујем:

**ЖАЛБУ
ЗБОГ:**

**НЕПРАВИЛНЕ ОДЛУКЕ О КРИВИЧНОЈ САНКЦИЈИ И О ДРУГИМ
ОДЛУКАМА ИЗ ЧЛ. 441 ЗАКОНИКА О КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ**

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани К бр. 69/20 од 31.03.2026. године окривљени Терзић Бранислав и Цолић Анђелко оглашено су кривим због кривичног дела Превара из чл. 208. ст. 1. у вези са чл. 33. Кривичног законика због чега су им изречене условне осуде којима се утврђују казне затвора у трајању од по 7 месеци, с тим што се исте неће извршити уколико окривљени у року од 1 године правоснажности пресуде не учине ново кривично дело и осуђени су на новчану казну у износу од по 20.000 динара.

Пресуду побијам јер сматрам да суд није правилно одмерио кривичну санкцију с обзиром на околности које утичу да санкција буде већа или мања.

Наиме, одлучујући о врсти и висини кривичне санкције у односу на окривљеног Терзић Бранислава суд је као олакшавајуће околности ценио године живота, болест, да је ожењен и отац двоје деце, запослен као и време протекло од учињеног кривичног дела. Као отежавајућу околност суд је ценио његову ранију осуђиваност за исто кривично дело.

У односу на окривљеног Цолић Анђелка суд је као олакшавајуће околности ценио године живота и време протекло од учињеног кривичног дела, док је као отежавајућу околност суд је ценио његову ранију осуђиваност за друга и исто кривично дело.

Нејасно је из којих разлога суд као олакшавајуће околности на страни окривљених узима њихове године живота, имајући у виду да је окривљени Терзић Бранислав рођен 1967. године, а окривљени Цолић Анђелко 1989. године.

Сматрам да суд приликом одређивања кривичне санкције није у довољној мери ценио ранију осуђиваност окривљених и то између осталог више пута такође за кривично дело превара из чл. 208. ст. 1. КЗ у периодима непосредно пре извршења кривичног дела у овом предмету, као и након тог периода, а сем тога суд није ценио околност да се окривљени Цолић Анђелко није одазивао на главне претресе због чега му је суђено у одсуству.

Стога,

ПРЕДЛАЖЕМ

Да се жалба усвоји и да Виши суд преиначи пресуду Основног суда у Великој Плани К бр. 69/20 од 31.03.2026. године и окривљене осуди на казне затвора у трајању од по једне године и на новчане казне у износу од по 20.000 динара.

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ
Сандра Станић Вукашиновић

Република Србија
ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ

К.69/20

дана:31.03.2026. године

ВЕЛИКА ПЛАНА

У ИМЕ НАРОДА

ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ, као кривични и то судија Угљеша Мачак са записничарем Јасном Максимовић у кривичном поступку против окривљеног Терзић Бранислава из Београда и окривљеног Цолић Анђелка из Београда обојице због кривичног дела превара у саизвршилаштву из члана 208 став 1 у вези са чланом 33 КЗ по оптужном предлогу ОЈГ Велика Плана Ктo.60/20 од 04.02.2020.године на главном претресу донео је дана 30.03.2026. и јавно објавио дана 31.03.2026. следећу

ПРЕСУДУ

ОКРИВЉЕНИ ТЕРЗИЋ БРАНИСЛАВ из Београда ул. Илије Ђуричића број 11 стан 5, рођен 02.08.1967. године Београду од оца Радомира и мајке Лепосаве, девојачко Пуцеревић, држављанин Р. Србије, у ванбрачној заједници, отац два детета, писмен, завршио средњу школу, живи у породичном стању, издржава се од повремених послова, месечно заради око 20.000,00 динара, осуђиван пресудама Првог Основног суда у Београду К.3609/12 од 24.06.2014. због кривичног дела из чл. 208 ст. 1 КЗ условно на казну затвора у трајању од седам месеци, Првог основног суда у Београду К.3600/10 од 27.04.2016. због кривичног дела из чл. 204 ст. 1 тачка 1 у вези са чланом 33 КЗ условно на казну затвора у трајању од једне године, Првог основног суда у Београду К.15/14 од 06.07.2015. због кривичног дела из чл. 204 ст. 1 тачка 3 у вези са чланом 33 КЗ условно на казну затвора у трајању од једне године, Основног суда у Ужицу К.40/18 од 01.11.2018. због кривичног дела из чл. 208 ст. 3 у вези са чланом 61 КЗ на казну затвора у трајању од једне године и десет месеци и новчану казну у износу од 100.000,00 динара, Основног суда у Пожеги К.348/17 од 18.07.2018. због кривичног дела из чл. 208 ст. 1 у вези са чланом 33 КЗ условно на казну затвора у трајању од шест месеци и новчану казну у износу од 10.000,00 динара, Основног суда у Ваљеву К.49/18 од 15.08.2018. због кривичног дела из чл. 208 ст. 1 у вези са чланом 33 КЗ на казну затвора у трајању од једне године и један месец и новчану казну у износу од 20.000,00 динара, ЈМБГ 0208967710083

ОКРИВЉЕНИ ЦОЛИЋ АНЂЕЛКО из Београда улица Браће Јерковић бр.74, рођен 20.10.1989.године у Београду, од оца Мирољуба, осуђиван пресудама:Другог основног суда у Београду Спк.355/16 од 13.10.2016. због кривичног дела из члана 358 став 2 КЗ условно на казну затвора у трајању од шест месеци, Основног суда у Нишу К.1350/15 од 29.07.2016. због кривичног дела из члана 208 став 1 КЗ условно на казну затвора у трајању од шест месеци, Основног суда у Ужицу К.40/18 од 01.11.2018. због кривичног

дела из чл. 208 ст. 3 у вези са чланом 31 КЗ на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци и новчану казну у износу од 100.000,00 динара, Основног суда у Пожеги К.348/17 од 18.07.2018. због кривичног дела из чл. 208 ст. 1 у вези са чланом 33 КЗ условно на казну затвора у трајању од шест месеци и новчану казну у износу од 10.000,00 динара, Основног суда у Ужицу К.348/17 од 28.04.2017. због кривичног дела из чл. 208 ст. 1 у вези са чланом 61 КЗ условно на казну затвора у трајању од осам месеци и новчану казну у износу од 50.000,00 динара, Основног суда у Ваљеву К.49/18 од 15.08.2018. због кривичног дела из чл. 208 ст. 1 у вези са чланом 33 КЗ на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци и новчану казну у износу од 20.000,00 динара, 2010989710047

КРИВИ СУ

што су дана 20.03.2017. у Смедеревској Паланци око 10 часова у стању урачунљивости, у намери да себи прибаве противправну имовинску корист, лажним приказивањем чињеница довели у заблуду општећену Рајчић Миланку да учини нешто на штету своје имовине на тај начин што су пришли општећеној на улици и тада се окривљени Терзић Бранислав представио као Стојановић Душан по занимању стоматолог, говорећи општећеној да је окривљени Цолић Анђелко италијански држављанин коме се покварио аутомобил, да му је супруга са децом у ауту, па да жели да помогне том Италијану, тако што ће општећена позајми новац окривљеном Терзићу Браниславу који ће он касније да јој врати, крећући се све време за општећеном која је ишла ка својој кући, па је окривљени Терзић Бранислав ушао за општећеном у кућу, где му је општећена дала укупно 400 евра након чега је окривљени Терзић Бранислав извадио кутијицу за коју је рекао да је накит и да је то доказ да ће свој новац да добије назад, док је за то време окривљени Цолић Анђелко чекао окривљеног Терзића Бранислава испред дворишта општећене а након тога су заједно отишли односећи новац са собом иако су били свесни свог дела и хтели његово извршење, свесни забрањености истог

-чине су као саизвршиоци учинили кривично дело превара из члана 208 став 1 у вези чланом 33 КЗ.

Па им суд на основу чланова 4, 42, 64, 65, 66 и 208 став 1 у вези са чланом 33 КЗ изриче

УСЛОВНУ ОСУДУ

и утврђује казне затвора у трајању од по 7-седам месеци и одређује да се исте неће извршити уколико окривљени у року од једне године од правноснажности пресуде не учине ново кривично дело.

Па их суд на основу чланова 4, 42, 50, 54 и чл. 208 став 1 у вези са чланом 33 КЗ осуђује на

НОВЧАНУ КАЗНУ

у износу од по 20.000,00 динара коју су дужни да плате у року од два месеца од правноснажности пресуде.

Упозоравају се окривљени да ће у случају да новчану казну не плате у одређеном року иста бити замењена казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне бити одређен један дан казне затвора а ако окривљени плате само део новчане казне суд ће остатак казне сразмерно заменити казном затвора, а ако исплати остатак новчане казне извршење казне затвора ће се обуставити

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ окривљени да плати паушалне трошкове поступка у износу од по 8.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења на рачун број 840-30627845-37 са позивом на број 97 62-109.

Образложење

Пред овим судом Основно јавно тужилаштво из Велике Плана је подигло оптужни предлог Ктo.60/20 од 04.02.2020. против окривљеног Терзић Бранислава из Београда и окривљеног Цолић Анђелка из Београда обојице због кривичног дела превара у саизвршилаштву из члана 208 став 1 у вези са чланом 33 КЗ. ОЈТ сматра да је у досадашњем поступку доказно да су окривљени учинили кривично дело како им је то оптужбом стављено на терет а што произилази из исказа оштећене и записника о препознавању где је оштећена јасно описала улоге окривљених приликом извршења кривичног дела. Такође, према изводу из листинга за број мобилног телефона који је одузет од окривљеног Цолић Анђелка се доказује да је са тог броја остварена комуникација са подручја Смедеревске Паланке. Повезујући ове доказе као и одбрану самог Терзић Бранислава који је изјавио да је раније са Цолићем преварио више људи на исти начин према ОЈТ-у суду остаје једино да их огласи кривим. Предложено је да их суд осуди на казне затвора од по једне године и новчану казну од по 20.000,00 динара.

Бранилац адвокат Митровић Горан сматра да током поступка ОЈТ није доказало а што је имало обавезу према члану 15 ЗКП-а да је његов властодавац починио дело у време, на месту и на начин како је то описано оптужним предлогом. Сви докази које је тужилаштво предложило су посредни докази. На посредним доказима се може засновати пресуда уколико нису противречни једни другима а сви докази ОЈТ-а су крајње противречни једни другима. Наводи да се у списима предмета налази записник о пријему кривичне пријаве од стране оштећене Рајчић Милке од 20.03.2018.године где је наводно окривљеног Терзића описала као особу стару 30 година висине 180 цм а Терзић је 2017. имао 50 година и 195 цм. У записнику о саслушању оштећене пред ОЈТ В.Плана од 17.04.2019.године оштећена је описала наводно окривљеног Терзића као лице црне пути, што не одговара ономе што видимо. Даље наводи да је на крају 24.11.2017 године приликом радњи препознавања препознала Терзића и навела да особа има 180 цм у доби од 40-45 година. Наводи да је наведена радња извршена противно радњама ЗКП-а јер је Терзић био доступан државним органима у то време па и ОЈТ-у а радња је била обављена без њега. Наводи да ни остали докази које је предложило ОЈТ не доказују да је Терзић учинио дело које му се ставља на терет па је предложио да суд у односу на њега донесе ослобађајућу пресуду. Трошкове поступка је тражио.

Бранилац Ђосовић Дарко сматра да током овог поступка није доказано да су окривљени извршили кривично дело које им се ставља на терет. Наводи да девет година овај поступак егзистира на незаконитом доказу, који треба бити изузет из списка предмета а то је записник о препознавању лица од 24.11.2017.године, обзиром да је препознавање вршено на основу фотографија тај записник не садржи елементарне ствари које су

превиђене чланом 90 став 3 ЗКП-а. Према браниоцу не садржи податке о недоступности окривљеног, објашњење због чега је препознавање вршено на основу фотографија. Чак и да су постојали законски услови за вршење препознавања путем фотографија тај записник је требала да прати фотодокументација из које би смо видели карактеристике осталих лица која су предочена оштећеној. Сматра да сви ти недостаци указују да предметна доказна радња није извршена у складу са ЗКП-ом. Такође, из списка предмета треба бити изузет записник о испитивању оштећене Миланке пред ОЈТ В.Плана дана 17.04.2019.године јер не постоје докази о томе да су о том саслушању били обавештени окривљени и њихови браниоци а до данашњег дана поступајуће тужилаштво није доказало да постоје уредни позиви. Што се тиче последњег доказа листинга телефона окривљеног Цолића као и извештај из КЕ за слична кривична дела сматра да ти докази не представљају доказе на бази којих се може донети законита одлука. Чињеница да је Цолић Анђелко био у Смедеревској Паланци тог дана а на основу листинга његовог телефона по мишљењу одбране не значи апсолутно ништа и не може се доказати том чињеницом на било који начин извршење било ког кривичног дела. Сматра да суд применом начела Ин дубио про рео треба у односу на окривљене Терзића и Цолића донесе једину могућу одлуку и то ослобађајућу пресуду. Поднео је захтев за накнаду трошкова поступка.

Окривљени Терзић Бранислав наводи да је и њему вештачен телефон као и Цолићу и да на основу тог вештачења њега на овој територији није било. Позива се на сведочење ћерке оштећене која је изјавила на питање браниоца да су били дечаци у питању, што је сазнала од мајке а не је у то време имао 50 година. Окривљени наводи да му је супруга из Велике Плани и 40 % родбине из Смедеревске Паланке те да је и поред радњи које је предузимао са Цолићем, како је навео у одбрани избегавао Плану и Паланку у широком луку управо због тога да га неко на улици не би видео. Истиче да никада није био у Паланци ни у граду ни у полицији.

У одбрани је навео да нема ништа да дода осим оног што је рекао 2019. године у првој изјави пред истражним органима у Београду. Понавља да никада није био у Смедеревској Паланци нити је позиван да тамо одлази.

У изјави пред Другим ОЈТ у Београду Ктр.116/19 од 20.03.2019.године наводи да Цолић Анђелка познаје од рођења јер је са његовим оцем кућни пријатељ. У вези са наведеним делом наводи да није тачно и да никада у животу није боравио на територији општине Смедеревска Паланка. Никада није чуо за оштећену. Потврђује да су он и Цолић Анђелко током 2016 године преварили више људи у Ваљеву, Пожаревцу, Ужицу и Пожеги и да је начин извршења кривичног дела идентичан као у пријави полиције. За наведено кривично дело осуђен је на 13 месеци затвора од стране Основног суда у Ваљеву а од Основног суда у Ужицу на казну затвора у трајању од 1 године и 10 месеци и меру безбедности обавезног психијатријског лечења у трајању од 3 године. Истиче да је свим оштећенима надокнадио штету и да је сва ова дела која су му стављена на терет признао. Не зна где је наведено дана био Анђелко и могуће је да је он извршио наведено кривично дело али са неким другим лицем. Није привођен од стране полицијске станице у Паланци јер никада није боравио на тој територији.

Оштећена Радисављевић Љубица наводи да је у то време била на радном месту, мајка јој је јавила шта се догодило. Одмах су то пријавиле и то је то. Мајка јој је испричала да је била на улици, да је срела обојицу младића, који су били љубазни, пријатни, рекли да им је потребна помоћ, да су лекари, што је мајка емотивно примила јер је и она била лекар и дала им је 400 евра, колико јој се чини. Тражили су 300 па је испало још 100 па им је све дала. На питање адв. Митровића Горана да ли јој је рекла како су

изгледали је изјавила да су били млади, одмерени, тачније рекла је да су била лепа деца. ПО изјави мајке проценила је да су 30 и нека година живота. На питање суда да ли јој је познато да је мајка одлазила у полицију је изјавила да су ишле тог дана када су пријавиле и више нису ишле. На питање суда да ли јој је мајка рекла да је ишла на неко препознавање је изјавила да не може тачно да се сети, можда јој је мајка рекла када је била овде у згради да је помињала неко препознавање и да јој се чини да није била сигурна. Кривичном гоњењу се није придружала нити не истакла имовинскоправни захтев.

На основу чл. 406 ЗКП-а прочитана је изјава Рајчић Миланке пред ОЈТ В.Плана Кт.647/17 од 17.04.2019.године. У овој изјави наводи да је 20.03.2017.године око 10.00 часова отишла код компија у ул. Булевар краља Петра Првог и када се враћала на улици јој је пришло млађе мушко лице са наочарима за вид, нижег раста од лица које јој се представило као Стојановић Душан. То ниже лице ју је питало где може да прода накит и рекла му је у златари. После тога друго мушко лице изразито црне пути представило јој се као Стојановић Душан и да је по занимању стоматолог. Припало јој је и рекло да је ово прво мушко лице које ју је контактирало италијан који је кренуо са породицом али му се покварио аутомобил па је код мајстора. У возилу је био са женом и двоје деце. Ово лице које се представило као Душан питало ју је да помогне овом италијану дајући му новац и да ће брзо да врате како би поправио ауто. Помислила је тада на своју децу и да тако нешто и њима може да се деси. Све време су ишли за њом до куће. Стојановић Душан је рекао овом нижем да иде даље и да га сачека што јој је било мало сумњиво. Стојановић Душан је ушао са њом у двориште и у кућу. Уплашила се, мислила да може да је удари како би јој узео новац па је узела коверту где је имала уштеђевине и дала му 200 евра али су јој случајно испали још 200 евра па јој је Душан рекао да му да и тих 200 евра а да ће јој вратити 500. Рекла му је да не мора ништа више да враћа од оног што је дала. Дала му је укупно 400 евра, захваљивао се и говорио да ће јој донети разну пиће, да има пуно пара и да ће да је части. Затим наводи да је извадио једну кутијицу, оставио на комоди и рекао да узме тај накит и да је то доказ да ће новац добити назад и да они имају пара. Отворила је кутију и видела један ланац са наруквицом и касније сазнала да је то бижутерија. Рекао јој је да је то накит а није говорио да је баш злато у питању. Када је погледала кроз терасу видела је да Душан и овај други дечко иду заједно и схватила је да је преварена. Позвала је ћерку и отишла у полицију да пријави. Овај нижи дечко је вадио накит из џепа јакне и видела је да ту има више неких ланчића. Стојановић Душан му је рекао да извади тај накит и да ће он да га откупи. Све се то дешавало на улици док није ушао у њену кућу. Потврђује да је у станици преко фотографија препознала ова лица.

Увидом у извештај Специјалне болнице за болести зависности бр. 190 од 16.03.2026.године и број 095 од 13.02.2026.године се утврђује да је окривљени лечен током 2017.године у периоду од 18.01. до 26.01.2017. Немају податак да је лечен 14.03.2017.године.

Увидом у потврду о привремено одузетим предметима ПС Смедеревкса Паланка Ку.460/17 од 24.11.2017.године се утврђује да је од оштећене наведеног дана у 14.00 часова одузета једна црвене кутијица од картона у којој су се налазиле две идентичне наруквице дужине од по 20 цм и 2 идентичне огрлице дужине од по 46 цм, све од жутог метала без било каквих ознака и жигова.

Увидом у записник о препознавању од 24.11.2017.године се утврђује да је извршено препознавање окривљеног Терзић Бранислава на основу фотографија више непознатих лица и то са сигурношћу од 100 %. Оштећена је претходно описала окривљеног да јој се представио као доктор стоматолог, ушао у њену кућу и затражио

позајмицу девизног новца у износу од око 500 евра за поправку возила неком човеку који се представио као италијан и стајао испред дворишта. Навела је да јој је окривљени рекао да ће вратити позајмљени новац и оставио накит као гаранцију док га не врати. Описује га као лице висине око 180 цм, средњих година, између 40-45 година, црне косе.

Увидом у записник о препознавању лица од 24.11.2017.године се утврђује да је оштећена са сигурношћу од 100% препознала окривљеног Цолић Анђелка на основу фотографија непознатих лица и где се наводи да су основне особине сличне онима како је описано. Оштећена је описала да се окривљени Цолић Анђелко представио као италијан који говори српски, док је стајао испред дворишта и говорио да му се покварило возило у коме се налазе жена и деца, да је возило код мајстора и нема пара да га плати. Најпре је тражио новац на позајмицу од лица које се представило као доктор. Описује окривљеног као млађе лице око 25-30 година, кратко ошипан, смеђе косе.

Увидом у листинг позива који је добијен по наредби Основног суда у Великој Плани се утврђује да је Цолић Анђелко користио телефон са бројем 064/29-59-719 дана 20.03.2017.године за комуникацију СМС-ом и разговору у времену од 10.17 до 10.49 часова.

Оштећена Рајчић Миланка је пред ПС Смедеревкса Паланка извршила препознавање окривљених о чему је сачињен записник. У ова оба записника претходно описује оба лица и са сигурношћу од 100% препознаје оба окривљена и даје приближну оцену година која одговара тада старости окривљених. Наведено указује да навод одбране о евентуалном другачијем опису у полицији приликом сачињавања записника о пријему кривичне пријаве није од утицаја, посебно што се таква изјава у складу са ЗКП не третира као доказ. Такође, неспорно је да је препознавање оба окривљена вршено на основу фотографија и да су обојица били начелно доступни државним органима посебно што су према окривљеном Цолић Анђелку претходило у Крагујевцу предузимање одређених полицијских радњи. Јасан је став Вишег суда у Смедереву у решењима да се као доказ могу користити ови записници о препознавању иако нису достављене фотографије уз исти ради потврђивања да су остале фотографије биле са лицима сличних или истих својстава. Наведени записници су у складу са члановима 90 и 100 ЗКП који предвиђа ове радње. Такође, препознавање је вршено у фази откривања учиниоца кривичних дела и фотографије окривљени су у складу са полицијским радњама откривања кривичног дела и учинилаца дошли до сазнања о модусу операнди окривљених и стога су и њихове фотографије биле уз остале. Оштећена је на овај начин потврдила идентитет оба окривљена и описала их као млађе ниже лице старости око 25-30 година, кратко ошипан, смеђе косе и показујући на Цолић Анђелка и као лице висине око 180 цм, средњих година, између 40-45 година, црне косе мислећи на Терзић Бранислава. Разлика у тачној висини коју наводи одбрана и ове претпостављене не утиче на тачност описа и препознавања. Свакако се ради о процени а егзактном мерењу оштећене а радња препознавања се и заснива на процени опажања сведока. У погледу начина и места извршења кривичног дела изјашњава се ћерка оштећене Радисављевић Љубица пред судом као и у погледу количине новца који је узет критичном приликом. Одређена одступања у погледу колико је новца још исплато оштећеној нису од утицаја на утврђено чињеничко стање укупне количине новца али објашњавај уда су јој позната дешавања критичном приликом како је то наведено у оптужном предлогу. Наводи одбране да ови елементи кривичног дела нису потврђени не могу бити прихваћени јер је управо овај сведок потврдила да је одмах по сазнању од мајке са њом одлазила у полицију како би пријавила догађај. Ћерка оштећене даје објашњења да је закључила а на основу сазнатог од мајке да се радило младим, одмереним лицима

старости тридесет и нека година. Наведено не утиче на чињеницу да је Рајчић Миланка препознала окривљене и утисак Радисављевић Љубице у односу на ова лица да се ради о млађим особама и њиховој старости је релативан пошто није очевидац. Свакако је ценила утисак мајке која је у складу са тада својим годинама ова лица посматрала као млађа и због њиховог лажног приказивања чињеница да се на исте сажалила и дала новац. Током поступка ОЈТ није потврдило да је о испитивању оштећене Рајчић Миланке обавестило браниоца и суд иако је читао на основу члан 406 ЗКП овај исказ не прихвата као законит. Наведено и због чињенице да је оштећена преминула и да се не може конвалидирати доказ који није у складу са чланом 300 ЗКП. Полазећи од наведеног ни опис оштећене пред ОЈТ није цењен. Према извршеном увиду у листинг окривљени Цолић Анђелко је критичном приликом био на територији Смедеревске Паланке што указује да је био у могућности да изврши кривично дело. Наводи одбране да то не указује да је он извршилац нису прихваћени. Окривљени Терзић Бранислав наводи да иако је вршио оваква кривична дела са окривљеним Цолић Анђелком иста није вршио на територији Смедеревске Паланке и Велике Паланке из приватних разлога. Оваква његова одбрана је срачуната на избегавање кривичне одговорности. Очигледно је да су оба окривљена радње кривичног дела извршила заједно и била свесна тога и да су критичног дала на улици пришли оштећеној када јој се окривљени Терзић Бранислав представио као Стојановић Душан по занимању стоматолог, говорећи оштећеној да је окривљени Цолић Анђелко италијански држављанин коме се покварио аутомобил, да му је супруга са децом у ауто, па да жели да помогне том Италијану, тако што ће оштећена позајми новац окривљеном Терзићу Браниславу који ће он касније да јој врати. Окривљени Терзић Бранислав се све време кретао за оштећеном која је ишла ка својој кући, па је ушао за њом у кућу, где му је оштећена дала укупно 400 евра након чега је окривљени Терзић Бранислав извадио кутијицу за коју је рекао да је накит и да је то доказ да ће свој новац да добије назад, док је за то време окривљени Цолић Анђелко чекао окривљеног Терзића Бранислава испред дворишта оштећене. Листинг позива је свакако посредан доказ који према мишљењу суда заједно са записницима о препознавању указује на то да су окривљени извршиоци кривичног дела на напред наведен начин. Наводи окривљеног Терзић Бранислава да није одлазио у Смедеревску Паланку и да је то проверавано када и за Цолић Анђелка нису потврђени ни једним доказом а сам истиче да је ожењен са ове територије и да има родбине у Смедеревској Паланци. Дакле, окривљени оваквом одбраном само избегава одговорност. Урачунљивост окривљеног Цолић Анђелка у време извршења дела није доведена у питање, очигледно је био свестан да заједно са Терзић Браниславом чине забрањено дело и вољно га предузео. Он је хтео да лажним приказивањем чињеница да себи и Терзић Браниславу прибави противправну имовинску корист. На основу извештаја Специјалне болнице из Београда неспорно је да је окривљени Терзић Бранислав лечен услед болести зависности али је исти пре извршења дела отпуштен уз лекове и урачунљивост критичном приликом односно свест о значају ради и вољно предузимање радњи са Цолић Анђелком није доведена у питање. Раније је осуђиван и за иста дела па ни свест о забрањености није спорна. Начин извршења указује да су окривљени били свесни изговорених речи односно лажних чињеница које су приказали оштећеној и да су обојица хтели ове радње у намери да себи прибаве противправну имовинску корист. Висина ове корист је потврђена од стране Радисављевић Љубице којој је познато да им је њена мајка дала 300 евра али да јој је испало још 100 евра те да је окривљени Терзић узео и њих. Изјава овог сведока је непротивречна и сагласна осталим изведеним доказима па је суд

утврдио да су радњама окривљених остварена обележја кривичног дела превара у саизвршилаштву из чл. 208 ст. 1 у вези са чланом 33 КЗ.

Код одмеравања кривичне санкције окривљеном Терзић Браниславу суд је ценио године живота, болест, да је отац два детета, ожењен, време протекло од учињеног кривичног дела, да је запослен. Као отежавајућа околност цењена ранија осуђиваност за друга и за исто кривично дело. Суд је окривљеном изрекао условну осуду и утврдио казну затвора у трајању од 7-седам месеци и одредио да се иста неће извршити уколико у року од једне године од правноснажности пресуде на учини ново кривично дело. Окривљени је осуђен и на споредну новчану казну у износу од 20.000,00 динара коју је обавезан да плати у року од два месеца од правноснажности пресуде с тим што је упозорен да ће у случају да не плати новчану казну у одређеном року новчана казна бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара одредити један дан затвора а ако плати само део новчане казне остатак казне сразмерно ће се заменити казном затвора а плати остатак новчане казне извршење ће се обуставити. Ценићи овако утврђено околности које се тичу одмеравања кривичне санкције суд је нашао да претња опозивом услова ако у време одређено за проверавање учини ново кривично дело и одређивање ефективног извршења казне затвора представља у довољној мери утицај на окривљеног али и друга лица да не чине кривична дела. У том смислу и висина одмерене новчане казне и могућност њене замене за казну затвора у случају не плаћања у остављеном року остварује сврху кажњавања.

Код одмеравања кривичне санкције окривљеном Цолић Анђелку суд је ценио године живота, време протекло од учињеног кривичног дела. Као отежавајућа околност цењена ранија осуђиваност за друга и за исто кривично дело. Суд је њему изрекао условну осуду и утврдио казну затвора у трајању од 7-седам месеци и одредио да се иста неће извршити уколико у року од једне године од правноснажности пресуде на учини ново кривично дело. Окривљени је осуђен и на споредну новчану казну у износу од 20.000,00 динара коју је обавезан да плати у року од два месеца од правноснажности пресуде с тим што је упозорен да ће у случају да не плати новчану казну у одређеном року новчана казна бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара одредити један дан затвора а ако плати само део новчане казне остатак казне сразмерно ће се заменити казном затвора а плати остатак новчане казне извршење ће се обуставити. Према мишљењу суда упозорење уз рок провере од једне године од правноснажности пресуде остварује довољан утицај да он и друга лица не чине кривична дела и остварује се сврха кажњавања из члана 42 КЗ. Уколико окривљени у остављеном року учини ново кривично дело постоји могућност опозива и ефективног извршења одмерене казне затвора за коју суд налази да је адекватна претња за учињено кривично дело и да делује са новчаном казном како је одмерена дестимулишуће за вршење кривичних дела.

Окривљени су на основу члана 264 ЗКП обавезани да на име паушалних трошкова уплате износ од по 8.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, на рачун Основног суда у Великој Плани 840-30627845-37 са позивом на број 97 62-109. Висина паушала је одмерена према имовном стању окривљених, дужини и сложености поступка, старости и радној способности.

ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ дана 31.03.2026. године.

Поука:

Против ове пресуде је дозвољена жалба у року 8 дана од пријема Вишем суду у Смедереву преко овог суда.

Република Србија
ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ

К.69/20

дана:31.03.2026. године

ВЕЛИКА ПЛАНА

У ИМЕ НАРОДА

ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ, као кривични и то судија Угљеша Мачак са записничарем Јасном Максимовић у кривичном поступку против окривљеног Терзић Бранислава из Београда и окривљеног Цолић Анђелка из Београда обојице због кривичног дела превара у саизвршилаштву из члана 208 став 1 у вези са чланом 33 КЗ по оптужном предлогу ОЈТ Велика Плана Ктo.60/20 од 04.02.2020.године на главном претресу донео је дана 30.03.2026. и јавно објавио дана 31.03.2026. следећу

ПРЕСУДУ

ОКРИВЉЕНИ ТЕРЗИЋ БРАНИСЛАВ из Београда ул. Илије Ђуричића број 11 стан 5, рођен 02.08.1967. године Београду од оца Радомира и мајке Лепосаве, девојачко Пуцеревић, држављанин Р. Србије, у ванбрачној заједници, отац два детета, писмен, завршио средњу школу, живи у породичном стању, издржава се од повремених послова, месечно заради око 20.000,00 динара, осуђиван пресудама:Првог Основног суда у Београду К.3609/12 од 24.06.2014. због кривичног дела из чл. 208 ст. 1 КЗ условно на казну затвора у трајању од седам месеци, Првог основног суда у Београду К.3600/10 од 27.04.2016. због кривичног дела из чл. 204 ст. 1 тачка 1 у вези са чланом 33 КЗ условно на казну затвора у трајању од једне године, Првог основног суда у Београду К.15/14 од 06.07.2015. због кривичног дела из чл. 204 ст. 1 тачка 3 у вези са чланом 33 КЗ условно на казну затвора у трајању од једне године, Основног суда у Ужицу К.40/18 од 01.11.2018. због кривичног дела из чл. 208 ст. 3 у вези са чланом 61 КЗ на казну затвора у трајању од једне године и десет месеци и новчану казну у износу од 100.000,00 динара, Основног суда у Пожеги К.348/17 од 18.07.2018. због кривичног дела из чл. 208 ст. 1 у вези са чланом 33 КЗ условно на казну затвора у трајању од шест месеци и новчану казну у износу од 10.000,00 динара, Основног суда у Ваљеву К.49/18 од 15.08.2018. због кривичног дела из чл. 208 ст. 1 у вези са чланом 33 КЗ на казну затвора у трајању од једне године и један месец и новчану казну у износу од 20.000,00 динара, ЈМБГ 0208967710083

ОКРИВЉЕНИ ЦОЛИЋ АНЂЕЛКО из Београда улица Браће Јерковић бр.74, рођен 20.10.1989.године у Београду, од оца Мирољуба, осуђиван пресудама:Другог основног суда у Београду Спк.355/16 од 13.10.2016. због кривичног дела из члана 358 став 2 КЗ условно на казну затвора у трајању од шест месеци, Основног суда у Нишу К.1350/15 од 29.07.2016. због кривичног дела из члана 208 став 1 КЗ условно на казну затвора у трајању од шест месеци, Основног суда у Ужицу К.40/18 од 01.11.2018. због кривичног

дела из чл. 208 ст. 3 у вези са чланом 31 КЗ на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци и новчану казну у износу од 100.000,00 динара, Основног суда у Пожеги К.348/17 од 18.07.2018. због кривичног дела из чл. 208 ст. 1 у вези са чланом 33 КЗ условно на казну затвора у трајању од шест месеци и новчану казну у износу од 10.000,00 динара, Основног суда у Ужицу К.348/17 од 28.04.2017. због кривичног дела из чл. 208 ст. 1 у вези са чланом 61 КЗ условно на казну затвора у трајању од осам месеци и новчану казну у износу од 50.000,00 динара, Основног суда у Ваљеву К.49/18 од 15.08.2018. због кривичног дела из чл. 208 ст. 1 у вези са чланом 33 КЗ на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци и новчану казну у износу од 20.000,00 динара, 2010989710047

КРИВИ СУ

што су дана 20.03.2017. у Смедеревској Паланци око 10 часова у стању урачунљивости, у намери да себи прибаве противправну имовинску корист, лажним приказивањем чињеница довели у заблуду оштећену Рајчић Миланку да учини нешто на штету своје имовине на тај начин што су пришли оштећеној на улици и тада се окривљени Терзић Бранислав представио као Стојановић Душан по занимању стоматолог, говорећи оштећеној да је окривљени Цолић Анђелко италијански држављанин коме се покварио аутомобил, да му је супруга са децом у ауту, па да жели да помогне том Италијану, тако што ће оштећена позајми новац окривљеном Терзићу Браниславу који ће он касније да јој врати, крећући се све време за оштећеном која је ишла ка својој кући, па је окривљени Терзић Бранислав ушао за оштећеном у кућу, где му је оштећена дала укупно 400 евра након чега је окривљени Терзић Бранислав извадио кутијицу за коју је рекао да је накит и да је то доказ да ће свој новац да добије назад, док је за то време окривљени Цолић Анђелко чекао окривљеног Терзића Бранислава испред дворишта оштећене а након тога су заједно отишли односећи новац са собом иако су били свесни свог дела и хтели његово извршење, свесни забрањености истог

-чиме су као саизвршиоци учинили кривично дело превара из члана 208 став 1 у вези чланом 33 КЗ.

Па им суд на основу чланова 4, 42, 64, 65, 66 и 208 став 1 у вези са чланом 33 КЗ изриче

УСЛОВНУ ОСУДУ

и утврђује казне затвора у трајању од по 7-седам месеци и одређује да се исте неће извршити уколико окривљени у року од једне године од правноснажности пресуде не учине ново кривично дело.

Па их суд на основу чланова 4,42,50,54 и чл. 208 став 1 у вези са чланом 33 КЗ осуђује на

НОВЧАНУ КАЗНУ

у износу од по 20.000,00 динара коју су дужни да плате у року од два месеца од правноснажности пресуде.

Упозоравају се окривљени да ће у случају да новчану казну не плате у одређеном року иста бити замењена казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне бити одређен један дан казне затвора а ако окривљени плате само део новчане казне суд ће остатак казне сразмерно заменити казном затвора, а ако исплати остатак новчане казне извршење казне затвора ће се обуставити

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ окривљени да плати паушалне трошкове поступка у износу од по 8.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења на рачун број 840-30627845-37 са позивом на број 97 62-109.

Образложење

Пред овим судом Основно јавно тужилаштво из Велике Плана је подигло оптужни предлог Ктo.60/20 од 04.02.2020. против окривљеног Терзић Бранислава из Београда и окривљеног Цолић Анђелка из Београда обојице због кривичног дела превара у саизвршилаштву из члана 208 став 1 у вези са чланом 33 КЗ. ОЈТ сматра да је у досадашњем поступку доказно да су окривљени учинили кривично дело како им је то оптужбом стављено на терет а што произилази из исказа оштећене и записника о препознавању где је оштећена јасно описала улоге окривљених приликом извршења кривичног дела. Такође, према изводу из листинга за број мобилног телефона који је одузет од окривљеног Цолић Анђелка се доказује да је са тог броја остварена комуникација са подручја Смедеревске Паланке. Повезујући ове доказе као и одбрану самог Терзић Бранислава који је изјавио да је раније са Цолићем преварио више људи на исти начин према ОЈТ-у суду остаје једино да их огласи кривим. Предложено је да их суд осуди на казне затвора од по једне године и новчану казну од по 20.000,00 динара.

Бранилац адвокат Митровић Горањ сматра да током поступка ОЈТ није доказало а што је имало обавезу према члану 15 ЗКП-а да је његов властодавац починио дело у време, на месту и на начин како је то описано оптужним предлогом. Сви докази које је тужилаштво предложило су посредни докази. На посредним доказима се може засновати пресуда уколико нису противречни једни другима а сви докази ОЈТ-а су крајње противречни једни другима. Наводи да се у списима предмета налази записник о пријему кривичне пријаве од стране оштећене Рајчић Милке од 20.03.2018.године где је наводно окривљеног Терзића описала као особу стару 30 година висине 180 цм а Терзић је 2017. имао 50 година и 195 цм. У записнику о саслушању оштећене пред ОЈТ В.Плана од 17.04.2019.године оштећена је описала наводно окривљеног Терзића као лице црне пути, што не одговара ономе што видимо. Даље наводи да је на крају 24.11.2017 године приликом радњи препознавања препознала Терзића и навела да особа има 180 цм у доби од 40-45 година. Наводи да је наведена радња извршена противно радњама ЗКП-а јер је Терзић био доступан државним органима у то време па и ОЈТ-у а радња је била обављена без њега. Наводи да ни остали докази које је предложило ОЈТ не доказују да је Терзић учинио дело које му се ставља на терет па је предложио да суд у односу на њега донесе ослобађајућу пресуду. Трошкове поступка је тражио.

Бранилац Ћосовић Дарко сматра да током овог поступка није доказано да су окривљени извршили кривично дело које им се ставља на терет. Наводи да девет година овај поступак егзистира на незаконитом доказу, који треба бити изузет из списка предмета а то је записник о препознавању лица од 24.11.2017.године, обзиром да је препознавање вршено на основу фотографија тај записник не садржи елементарне ствари које су

превиђене чланом 90 став 3 ЗКП-а. Према браниоцу не садржи податке о недоступности окривљеног, објашњење због чега је препознавање вршено на основу фотографија. Чак и да су постојали законски услови за вршење препознавања путем фотографија тај записник је требала да прати фотодокументација из које би смо видели карактеристике осталих лица која су предочена оштећеној. Сматра да сви ти недостаци указују да предметна доказна радња није извршена у складу са ЗКП-ом. Такође, из списка предмета треба бити изузет записник о испитивању оштећене Миланке пред ОЈТ В.Плана дана 17.04.2019.године јер не постоје докази о томе да су о том саслушању били обавештени окривљени и њихови браниоци а до данашњег дана поступајуће тужилаштво није доказало да постоје уредни позиви. Што се тиче последњег доказа листинга телефона окривљеног Цолића као и извештај из КЕ за слична кривична дела сматра да ти докази не представљају доказе на бази којих се може донети законита одлука. Чињеница да је Цолић Анђелко био у Смедеревској Паланци тог дана а на основу листинга његовог телефона по мишљењу одбране не значи апсолутно ништа и не може се доказати том чињеницом на било који начин извршење било ког кривичног дела. Сматра да суд применом начела Ин дубио про рео треба у односу на окривљене Терзића и Цолића донесе једину могућу одлуку и то ослобађајућу пресуду. Поднео је захтев за накнаду трошкова поступка.

Окривљени Терзић Бранислав наводи да је и њему вештачен телефон као и Цолићу и да на основу тог вештачења њега на овој територији није било. Позива се на сведочење ћерке оштећене која је изјавила на питање браниоца да су били дечаци у питању, што је сазнала од мајке а не је у то време имао 50 година. Окривљени наводи да му је супруга из Велике Плани и 40 % родбине из Смедеревске Паланке те да је и поред радњи које је предузимао са Цолићем, како је навео у одбрани избегавао Плану и Паланку у широком луку управо због тога да га неко на улици не би видео. Истиче да никада није био у Паланци ни у граду ни у полицији.

У одбрани је навео да нема ништа да дода осим оног што је рекао 2019. године у првој изјави пред истражним органима у Београду. Понавља да никада није био у Смедеревској Паланци нити је позиван да тамо одлази.

У изјави пред Другим ОЈТ у Београду Ктр.116/19 од 20.03.2019.године наводи да Цолић Анђелка познаје од рођења јер је са његовим оцем кућни пријатељ. У вези са наведеним делом наводи да није тачно и да никада у животу није боравио на територији општине Смедеревска Паланка. Никада није чуо за оштећену. Потврђује да су он и Цолић Анђелко током 2016 године преварили више људи у Ваљеву, Пожаревцу, Ужицу и Пожеги и да је начин извршења кривичног дела идентичан као у пријави полиције. За наведено кривично дело осуђен је на 13 месеци затвора од стране Основног суда у Ваљеву а од Основног суда у Ужицу на казну затвора у трајању од 1 године и 10 месеци и меру безбедности обавезног психијатријског лечења у трајању од 3 године. Истиче да је свим оштећенима надокнадио штету и да је сва ова дела која су му стављена на терет признао. Не зна где је наведеног дана био Анђелко и могуће је да је он извршио наведено кривично дело али са неким другим лицем. Није привођен од стране полицијске станице у Паланци јер никада није боравио на тој територији.

Оштећена Радисављевић Љубица наводи да је у то време била на радном месту, мајка јој је јавила шта се догодило. Одмах су то пријавиле и то је то. Мајка јој је испричала да је била на улици, да је срела обојицу младића, који су били љубазни, пријатни, рекли да им је потребна помоћ, да су лекари, што је мајка емотивно примила јер је и она била лекар и дала им је 400 евра, колико јој се чини. Тражили су 300 па је испало још 100 па им је све дала. На питање адв. Митровића Горана да ли јој је рекла како су

изгледали је изјавила да су били млади, одмерени, тачније рекла је да су била лепа деца. ПО изјави мајке проценила је да су 30 и нека година живота. На питање суда да ли јој је познато да је мајка одлазила у полицију је изјавила да су ишле тог дана када су пријавиле и више нису ишле. На питање суда да ли јој је мајка рекла да је ишла на неко препознавање је изјавила да не може тачно да се сети, можда јој је мајка рекла када је била овде у згради да је помињала неко препознавање и да јој се чини да није била сигурна. Кривичном гоњењу се није придружала нити не истакла имовинскоправни захтев.

На основу чл. 406 ЗКП-а прочитана је изјава Рајчић Миланке пред ОЈТ В.Плана Кт.647/17 од 17.04.2019.године. У овој изјави наводи да је 20.03.2017.године око 10.00 часова отишла код комшија у ул. Булевар краља Петра Првог и када се враћала на улици јој је пришло млађе мушко лице са наочарима за вид, нижег раста од лица које јој се представило као Стојановић Душан. То ниже лице ју је питало где може да прода накит и рекла му је у златари. После тога друго мушко лице изразито црне пути представило јој се као Стојановић Душан и да је по занимању стоматолог. Пришало јој је и рекло да је ово прво мушко лице које ју је контактирало италијан који је кренуо са породицом али му се покварио аутомобил па је код мајстора. У возилу је био са женом и двоје деце. Ово лице које се представило као Душан питало ју је да помогне овом италијану дајући му новац и да ће брзо да врате како би поправио ауто. Помислила је тада на своју децу и да тако нешто и њима може да се деси. Све време су ишли за њом до куће. Стојановић Душан је рекао овом нижем да иде даље и да га сачека што јој је било мало сумњиво. Стојановић Душан је ушао са њом у двориште и у кућу. Уплашила се, мислила да може да је удари како би јој узео новац па је узела коверту где је имала уштеђевине и дала му 200 евра али су јој случајно испали још 200 евра па јој је Душан рекао да му да и тих 200 евра а да ће јој вратити 500. Рекла му је да не мора ништа више да враћа од оног што је дала. Дала му је укупно 400 евра, захваљивао се и говорио да ће јој донети разно пиће, да има пуно пара и да ће да је части. Затим наводи да је извадио једну кутијицу, оставио на комоди и рекао да узме тај накит и да је то доказ да ће новац добити назад и да они имају пара. Отворила је кутију и видела један ланац са наруквицом и касније сазнала да је то бижутерија. Рекао јој је да је то накит а није говорио да је баш злато у питању. Када је погледала кроз терасу видела је да Душан и овај други дечко иду заједно и схватила је да је преварена. Позвала је ћерку и отишла у полицију да пријави. Овај нижи дечко је вадио накит из џепа јакне и видела је да ту има више неких ланчића. Стојановић Душан му је рекао да извади тај накит и да ће он да га откупи. Све се то дешавало на улици док није ушао у њену кућу. Потврђује да је у станици преко фотографија препознала ова лица.

Увидом у извештај Специјалне болнице за болести зависности бр. 190 од 16.03.2026.године и број 095 од 13.02.2026.године се утврђује да је окривљени лечен током 2017.године у периоду од 18.01. до 26.01.2017. Немају податак да је лечен 14.03.2017.године.

Увидом у потврду о привремено одузетим предметима ПС Смедеревкса Паланка Ку.460/17 од 24.11.2017.године се утврђује да је од оштећене наведеног дана у 14.00 часова одузета једна црвене кутијица од картона у којој су се налазиле две идентичне наруквице дужине од по 20 цм и 2 идентичне огрлице дужине од по 46 цм, све од жутог метала без било каквих ознака и жигова.

Увидом у записник о препознавању од 24.11.2017.године се утврђује да је извршено препознавање окривљеног Терзић Бранислава на основу фотографија више непознатих лица и то са сигурношћу од 100 %. Оштећена је претходно описала окривљеног да јој се представио као доктор стоматолог, ушао у њену кућу и затражио

позајмицу девизног новца у износу од око 500 евра за поправку возила неком човеку који се представио као италијан и стајао испред дворишта. Навела је да јој је окривљени рекао да ће вратити позајмљени новац и оставио накит као гаранцију док га не врати. Описује га као лице висине око 180 цм, средњих година, између 40-45 година, црне косе.

Увидом у записник о препознавању лица од 24.11.2017.године се утврђује да је оштећена са сигурношћу од 100% препознала окривљеног Цолић Анђелка на основу фотографија непознатих лица и где се наводи да су основне особине сличне онима како је описано. Оштећена је описала да се окривљени Цолић Анђелко представио као италијан који говори српски, док је стајао испред дворишта и говорио да му се покварило возило у коме се налазе жена и деца, да је возило код мајстора и нема пара да га плати. Најпре је тражио новац на позајмицу од лица које се представило као доктор. Описује окривљеног као млађе лице око 25-30 година, кратко ошишан, смеђе косе.

Увидом у листинг позива који је добијен по наредби Основног суда у Великој Плани се утврђује да је Цолић Анђелко користио телефон са бројем 064/29-59-719 дана 20.03.2017.године за комуникацију СМС-ом и разговору у времену од 10.17 до 10.49 часова.

Оштећена Рајчић Миланка је пред ПС Смедеревкса Паланка извршила препознавање окривљених о чему је сачињен записник. У ова оба записника претходно описује оба лица и са сигурношћу од 100% препознаје оба окривљена и даје приближну оцену година која одговара тада старости окривљених. Наведено указује да навод одбране о евентуалном другачијем опису у полицији приликом сачињавања записника о пријему кривичне пријаве није од утицаја, посебно што се таква изјава у складу са ЗКП не третира као доказ. Такође, неспорно је да је препознавање оба окривљена вршено на основу фотографија и да су обојица били начелно доступни државним органима посебно што су према окривљеном Цолић Анђелку претходило у Крагујевцу предузимање одређених полицијских радњи. Јасан је став Вишег суда у Смедереву у решењима да се као доказ могу користити ови записници о препознавању иако нису достављене фотографије уз исти ради потврђивања да су остале фотографије биле са лицима сличних или истих својстава. Наведени записници су у складу са члановима 90 и 100 ЗКП који предвиђа ове радње. Такође, препознавање је вршено у фази откривања учиниоца кривичних дела и фотографије окривљени су у складу са полицијским радњама откривања кривичног дела и учинилаца дошли до сазнања о модусу операнди окривљених и стога су и њихове фотографије биле уз остале. Оштећена је на овај начин потврдила идентитет оба окривљена и описала их као млађе ниже лице старости око 25-30 година, кратко ошишан, смеђе косе и показујући на Цолић Анђелка и као лице висине око 180 цм, средњих година, између 40-45 година, црне косе мислећи на Терзић Бранислава. Разлика у тачној висини коју наводи одбрана и ове претпостављене не утиче на тачност описа и препознавања. Свакако се ради о процени а егзактном мерењу оштећене а радња препознавања се и заснива на процени опажања сведока. У погледу начина и места извршења кривичног дела изјашњава се ћерка оштећене Радисављевић Љубица пред судом као и у погледу количине новца који је узет критичном приликом. Одређена одступања у погледу колико је новца још исплато оштећеној нису од утицаја на утврђено чињеничко стање укупне количине новца али објашњавај уда су јој позната дешавања критичном приликом како је то наведено у оптужном прелдогу. Наводи одбране да ови елементи кривичног дела нису потврђени не могу бити прихваћени јер је управо овај сведок потврдила да је одмах по сазнању од мајке са њом одлазила у полицију како би пријавила догађај. Ћерка оштећене даје објашњења да је закључила а на основу сазнатог од мајке да се радило младим, одмереним лицима

старости тридесет и нека година. Наведено не утиче на чињеницу да је Рајчић Миланка препознала окривљене и утисак Радисављевић Љубице у односу на ова лица да се ради о млађим особама и њиховој старости је релативан пошто није очевидац. Свакако је ценила утисак мајке која је у складу са тада својим годинама ова лица посматрала као млађа и због њиховог лажног приказивања чињеница да се на исте сажалила и дала новац. Током поступка ОЈТ није потврдило да је о испитивању оштећене Рајчић Миланке обавестило браниоца и суд иако је читао на основу члан 406 ЗКП овај исказ не прихвата као законит. Наведно и због чињенице да је оштећена преминула и да се не може конвалидирати доказ који није у складу са чланом 300 ЗКП. Полазећи од наведеног ни опис оштећене пред ОЈТ није цењен. Према извршеном увиду у листинг окривљени Цолић Анђелко је критичном приликом био на територији Смедеревске Паланке што указује да је био у могућности да изврши кривично дело. Наводи одбране да то не указује да је он извршилац нису прихваћени. Окривљени Терзић Бранислав наводи да иако је вршио оваква кривична дела са окривљеним Цолић Анђелком иста није вршио на територији Смедеревске Паланке и Велике Планае из приватних разлога. Оваква његова одбрана је срачуната на избегавање кривичне одговорности. Очигледно је да су оба окривљена радње кривичног дела извршила заједно и била свесна тога и да су критичног дала на улици пришли оштећеној када јој се окривљени Терзић Бранислав представио као Стојановић Душан по занимању стоматолог, говорећи оштећеној да је окривљени Цолић Анђелко италијански држављанин коме се покварио аутомобил, да му је супруга са децом у ауту, па да жели да помогне том Италијану, тако што ће оштећена позајми новац окривљеном Терзићу Браниславу који ће он касније да јој врати. Окривљени Терзић Бранислав се све време кретао за оштећеном која је ишла ка својој кући, па је ушао за њом у кућу, где му је оштећена дала укупно 400 евра након чега је окривљени Терзић Бранислав извадио кутијицу за коју је рекао да је накит и да је то доказ да ће свој новац да добије назад, док је за то време окривљени Цолић Анђелко чекао окривљеног Терзића Бранислава испред дворишта оштећене. Листинг позива је свакако посредан доказ који према мишљењу суда заједно са записницима о препознавању указује на то да су окривљени извршиоци кривичног дела на напред наведен начин. Наводи окривљеног Терзић Бранислава да није одлазио у Смедеревску Паланку и да је то проверавано када и за Цолић Анђелка нису потврђени ни једним доказом а сам истиче да је ожењен са ове територије и да има родбине у Смедеревској Паланци. Дакле, окривљени оваквом одбраном само избегава одговорност. Урачунљивост окривљеног Цолић Анђелка у време извршења дела није доведена у питање, очигледно је био свестан да заједно са Терзић Браниславом чине забрањено дело и вољно га предузео. Он је хтео да лажним приказивањем чињеница да себи и Терзић Браниславу прибави противправну имовинску корист. На основу извештаја Специјалне болнице из Београда неспорно је да је окривљени Терзић Бранислав лечен услед болести зависности али је исти пре извршења дела отпуштен уз медикаменте и урачунљивост критичном приликом односно свест о значају ради и вољно предузимање радњи са Цолић Анђелком није доведена у питање. Раније је осуђиван и за иста дела па ни свест о забрањености није спорна. Начин извршења указује да су окривљени били свесни изговорених речи односно лажних чињеница које су приказали оштећеној и да су обојица хтели ове радње у намери да себи прибаве противправну имовинску корист. Висина ове корист је потврђена од стране Радисављевић Љубице којој је познато да им је њена мајка дала 300 евра али да јој је испало још 100 евра те да је окривљени Терзић узео и њих. Изјава овог сведока је непротивречна и сагласна осталим изведеним доказима па је суд

утврдио да су радњама окривљених остварена обележја кривичног дела превара у саизвршилашту из чл. 208 ст. 1 у вези са чланом 33 КЗ.

Код одмеравања кривичне санкције окривљеном Терзић Браниславу суд је ценио године живота, болест, да је отац два детета, ожењен, време протекло од учињеног кривичног дела, да је запослен. Као отежавајућа околност цењена ранија осуђиваност за друга и за исто кривично дело. Суд је окривљеном изрекао условну осуду и утврдио казну затвора у трајању од 7-седам месеци и одредио да се иста неће извршити уколико у року од једне године од правноснажности пресуде на учини ново кривично дело. Окривљени је осуђен и на споредну новчану казну у износу од 20.000,00 динара коју је обавезан да плати у року од два месеца од правноснажности пресуде с тим што је упозорен да ће у случају да не плати новчану казну у одређеном року новчана казна бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара одредити један дан затвора а ако плати само део новчане казне остатак казне сразмерно ће се заменити казном затвора а плати остатак новчане казне извршење ће се обуставити. Ценићи овако утврђено околности које се тичу одмеравања кривичне санкције суд је нашао да претња опозивом услова ако у време одређено за проверавање учини ново кривично дело и одређивање ефективног извршења казне затвора представља у довољној мери утицај на окривљеног али и друга лица да не чине кривична дела. У том смислу и висина одмерене новчане казне и могућност њене замене за казну затвора у случају не плаћања у остављеном року остварује сврху кажњавања.

Код одмеравања кривичне санкције окривљеном Цолић Анђелку суд је ценио године живота, време протекло од учињеног кривичног дела. Као отежавајућа околност цењена ранија осуђиваност за друга и за исто кривично дело. Суд је њему изрекао условну осуду и утврдио казну затвора у трајању од 7-седам месеци и одредио да се иста неће извршити уколико у року од једне године од правноснажности пресуде на учини ново кривично дело. Окривљени је осуђен и на споредну новчану казну у износу од 20.000,00 динара коју је обавезан да плати у року од два месеца од правноснажности пресуде с тим што је упозорен да ће у случају да не плати новчану казну у одређеном року новчана казна бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара одредити један дан затвора а ако плати само део новчане казне остатак казне сразмерно ће се заменити казном затвора а плати остатак новчане казне извршење ће се обуставити. Према мишљењу суда упозорење уз рок провере од једне године од правноснажности пресуде остварује довољан утицај да он и друга лица не чине кривична дела и остварује се сврха кажњавања из члана 42 КЗ. Уколико окривљени у остављеном року учини ново кривично дело постоји могућност опозива и ефективног извршења одмерене казне затвора за коју суд налази да је адекватна претња за учињено кривично дело и да делује са новчаном казном како је одмерена дестимулишуће за вршење кривичних дела.

Окривљени су на основу члана 264 ЗКП обавезани да на име паушалних трошкова уплате износ од по 8.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, на рачун Основног суда у Великој Плани 840-30627845-37 са позивом на број 97 62-109. Висина паушала је одмерена према имовном стању окривљених, дужини и сложености поступка, старости и радној способности.

ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ дана 31.03.2026. године.

Поука:

Против ове пресуде је дозвољена
жалба у року 8 дана од пријема
Вишем суду у Смедереву преко овог суда.

САГЛАСНО С ОВОГ ПРЕПИСА
СА ИЗВОДНИКОМ ПОТВРЂУЈЕ:

